

Ermənì xəyanəti

Dahi mütəfəkkirlərə biri deyib ki, tarix yazıldığından da qəlizdir. Bəlkə də onu yazanlar baş verən hadisələri qəsdən dəqiq yazımayıblar, necə deyərlər, qəlizləşdiriblər. Ona görə ki, gələcək nəsillər tarixinə hansıa bir ilində, ayında baş verən hadisələrdən dəqiq məlumatlı olmasınlar. Tarix yazanlarım qəsdən qəlizləşdirdiyi məsələlərdən biri də "erməni soyqırımı"dır. Dərininə varıb həqiqəti öyrənəndə məlum olur ki, əslində, bu, bəzi dırnaqarası tarixçilərin yazdığını kimi soyqırımı deyil, erməni xəyanətidir. 1915-ci ildə qardaş Türkiyədə baş verən hadisələr soyqırımdan uzaq olan, ermənilərin yaşadıqları ölkəyə, dövlətə qarşı xəyanətlərindən başqa bir şey deyil.

Ermənistən hər il aprelin 24-də qondarma "erməni soyqırımı"nın növbəti ildönümünü qeyd edir. Hər dəfə də bu qondarma tarixlə bağlı inдиyə qədər yazılın yalanların gözünə yeni absurd ideyalar qatır, sərsəmlik dərəcəsinə çatdırıldıqları uydurmalarını dünəya ictimai roynaya həqiqət kimi sırmışa çalışırlar. Artıq 109 ildən cəhdedən ki, ermənilər heç vaxt olmamış soyqırımı ilə bağlı dünya birliyini bezdiriblər. Daşnaklar vay-sivən qoparırlar ki, güya 1915-ci ildə Türkiyədə erməni soy-

qırımı baş vemiş və 1,5 milyon erməni öldürülmüşdür. Halbuki 1914-cü il Osmanlı siyahıyaalmalarının nəticələrinə görə, Ərzurumdan Vana qədər böyük ərazidə ermənilərin sayı 900 min nəfər olub. Bəs bu milyon yarımlı erməni həradan ortalığa çıxarılb?

Əslində, 1915-ci il aprelin 24-də Osmanlı dövlətinin ərazisində bir nəfər də olsun erməni qotlö yetirilməyib. Sadəcə olaraq, ölkədə cinayetkar fəaliyyətinə və dövlətə xəyanətinə görə ermənilərin "Daşnak" və "Hnəçak" par-

tiyalarının rəhbərləri höbs olunub. Tarixi faktlar, arxiv materialları da sübut edir ki, həmin şəxslər öldürülməyiblər. Ermənilərin höbs etdiyi köçürülmə hadisəsi də bu tarixe tosadüf etmir. Ermənilərin uydurduqları qondarma "erməni soyqırımı" məsələsinin mahiyyəti belədir: Osmanlı İmperiyasını parçalamaq istəyen dövlətlər XX əsrin əvvəllərindən etibarən ona qarşı müxtəlif planlar çizirdilər. "Şərqi məsələsi" adlanan ideya da məhz həmin planların reallaşdırılması məqsədilə ortaya atılmışdı. 1890-ci ildən başlayan üşyanlar 1915-ci ildə Osmanlı hakimiyətini radikal addımlar atmağa məcbur etmiş və sözügedən soyqırımı iddiası da bu dövrdən etibarən ortaya çıxmışdı. Bölgədə təşkilatlanan erməni komitələri həmin dövrdə mülki şəxslərə qarşı xüsusi amansızlıq göstərmişlər. Bir növ, ərazisində və himayəsində yaşadıqları dövlətə xaincəsinə xəyanət etmişlər. Birinci Dünya müharibəsi ərəfəsində ruslara qoşulan xəyanətkar ermənilərin türklərə qarşı savaşması səbəbindən Osmanlı dövləti 27 may 1915-ci ildə

köç qərarı çıxarmışdı. Həmin qərardan önce isə ermənilərin soyqırımı günü kimi qəbul etdikləri 24 aprelədə 2345 erməni lider höbs edilmişdir. Onların böyük eksəriyyəti kəndlərə hücum edərək silahsız türk əhalisini öldürmüdürlər. Tebiidir ki, Osmanlı dövləti ermənilərin bu xəyanətini cavabsız qoya bilməzdi. İmperatorun 1914-cü ildə verdiyi qərarnamə ilə Şərqi Anadoluda yaşayan ermənilərin imperiyanın başqa əyalətlərinə köçürülməsinə başlanıldı. Əgər belə bir hadisə Türkiyədə deyil, hansısa başqa bir dövlətin ərazisində də baş vermiş olsayıdı, yəqin ki, ölkə başçısı tərəfindən daha radikal addımlar atılardı.

Aparılan tədqiqatlar göstərir ki, bu soyqırımı ermənilərin təxəyyül səyləri hesabına yazılmış hekayətən başqa bir şey deyil. Təəssüf ki, erməni uydurmaçıları bununla bitmir. Bunu erməni tarixçilərinin özləri də etiraf edirlər. Xarkovda yaşayan erməni tarixçisi Philipp Ekoz-yantsın fikirləri bu yönədə diqqətçəkəndir: "Mən cəhdən bir maraqlı faktı diqqət kəsilməşəm. Bütün sivil dünya -

ABŞ-dən tutmuş Çinə, İsraildən Norveçə kimi - Ermenistani Ermənistən, erməniləri erməni adlandırır. Ancaq dünyada bir azsaylı, cirdən deyilə biləcək qədər kiçik bir xalq var ki, onun dilində "erməni" və yaxud ona az da olsa oxşayan başqa bir söz yoxdur. Nə qədər paradoskal olsa da, bu xalq - ermənilərdir. Onlar bütün dünyadan fərqli olaraq özlərinə "hay" deyir, öz vətənlərini isə "Hayastan" adlandırırlar".

Azərbaycan tarixşunaslığı həm Ermənistən ərazilərində dəfələrlə soydaşlığımızın deportasiyasını, həm də 1905-ci ildən başlayan və saysız-he-sabsız qurbanlarla müşayiət olunan Osmanlı və Azərbaycan türklərinə qarşı erməni qətlamlarını araşdıraraq, əslində, soyqırımdan daha çox Azərbaycan türklərinin əziyyət çəkdiyini isbat etmişdir. Tarixçilər ermənilərin xəyanətkar olduqlarını konkret faktlarla sübut etmişlər.

Son dövrlər ermənilərin bu istiqamətdə fəaliyyətləri daha da güclənib. Onlar xaricdəki lobbilərinin yaxından

qeyi belədir ki, "erməni soyqırımı" ideyası bir araşdırma mövzusu kimi siyasetçilərin deyil, tarixçilərin müzakirə predmetidir. Türkiye dəfələrlə bəyan edib ki, bu cəfəngiyata son qoyulması üçün tərəfsiz ortaq komissiya yaradılsın və həmin komissiya istər Türkiyədə, isterse də xarici dövlətlərin arxivlərində olan sənədləri araşdıraraq yekun nəticəyə gəlsin. Lakin erməni tarixçiləri istinad etdikləri "sənədlərin" saxta olmasının sübuta yetəcəyindən qorxaraq, belə bir komissiyanın yaradılmasını istəmir, bu işə mane olurlar. Çünkü onlar yaxşı bilirlər ki, "erməni soyqırımı" tarixinən böyük yalanıdır. Bu, əslində, soyqırımı deyil, ermənilərin Türkiyəyə, Azərbaycana xəyanətidir. Erməni xəyanətinin isə sonu yoxdur. Bu xisətdə olan ermənilər dünən Türkiyəyə, bu gün Azərbaycana, sabahsa istənilən bir dövlətə xəyanət edə bilərlər. Tarix göstərir ki, harada xəyanət varsa, orada erməni var.

Vahid MƏHƏRRƏMOV,
"Azərbaycan"